

56 DETINGUDES (8 D'ELLES MENORS) 4 COMPANYYES EN LLIBERTAT PAGANT 3000 DE FIANÇA 1 COMPANYYA EN PRESÓ PER NO PODER PAGAR-LA 3 COMPANYYES A PRESÓ SENSE FIANÇA

Un cop més, l'Estat utilitza la repressió per intentar estendre la intimidació i la por i per a trencar i paraitzar les nostres lluites. Amb la repressió tracten d'invisibilitzar la violència que estem patint cada dia per part d'aquestos. Per part d'aquells violents que desnonen a les famílies, que ordenen batudes, que ens han convertit en esclavess assalariades, aquells que decreten reformes laborals que precaritzen encara més les nostres vides, . Aquells violents que dediquen tot un informatiu titllant d'inadmissible un contenidor cremat mentre normalitzen que l'Estat espanyol desplegui el seu exercit en països ocupats, que no s'escandalitzen de l'amnistia fiscal decretada per el Govern, que es desviuen per justificar les agressions que patim cada dia a cada cantonada de la ciutat. Aquells violents que es dediquen a disparar en les manifestacions indiscriminadament, que trenquen costelles, fan perdre ulls, desapareixen a nenes, apallissen, detenen arbitràriament i ens torturen a les comissaries. Aquells violents que intenten ocultar deliberadament que el paradís d'alguns coincideix massa sovint amb l'infern d'altres.

Amb la repressió també tracten de silenciar la gran jornada que es va viure el 29 de març a Barcelona. Però, no ens fareu oblidar l'empoderament que vam sentir en aquell moment, no oblidarem com s'ha notat el treball previ dels barris i com en 20 dies ens hem organitzat, ni oblidarem els piquets que es van dur a terme a més de vint barris de Barcelona, ni les columnes baixant i trobant-se amb les companyes. No oblidarem la quantitat de gent que hi havia a tot arreu, ni com ens repartíem menjar i aigua entre persones que no ens coneixíem de res. No oblidarem els aplaudiments i els crits de "foc, foc" quan es trencava l'aparador d'un banc, ni a dones grans movent contenidors, ni a nenes molt joves amb una ràbia i una actitud admirable, ni a la quantitat de gent que llançava pedres i feia barricades. No oblidarem com ja no sortim corrent quant carregueu amb les boles de goma sinó que ens quedem quietes i ens enfrontem a vosaltres. No oblidarem que ja no érem "les 200" de sempre, sinó moltíssimes més. No oblidarem que estàvem unides, ens sentíem fortes i que per unes hores guanyarem els carrers.

Sabem que, amb la col·laboració i complicitat dels "mitjans de comunicació", intentaràn fer una campanya de criminalització titllant a les encaputxades com aquelles que aprofiten aquestos esdeveniments amb l'única finalitat de provocar disturbis i diferenciant-les d'aquelles persones que treballen cada dia al seu barri i que surten al carrer a manifestar-se contra aquesta situació que ens condemna a la misèria. No existeix tal diferència. Nosaltres som vaguistes, estudiants, antisistemes, solidàries, delinqüents, provoquem disturbis, treballem cada dia al barri, som vàndals, som companyes...ho som tot!

SABEM QUE TENEN POR I FAN BÉ EN TENIR-LA, TENIM SUFICIENTS MOTIUS PER A TRENCAR-HO TOT
PERQUÈ NOSALTRES HEM DECIDIT VIURE

ENS VEIEM ALS CARRERS